23/11/2019

Ο Άγιος Αμφιλόχιος, Επίσκοπος Ικονίου

/ Βίοι Αγίων

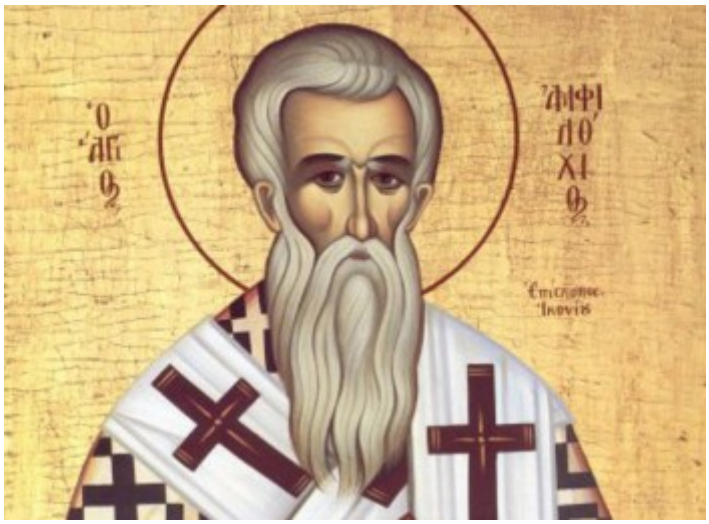

Ο Άγιος Αμφιλόχιος ήταν Καππαδόκης, σύγχρονος του Μεγάλου Βασιλείου και φίλος του.

Διακεκριμένος για τη μεγάλη του μόρφωση και ευσέβεια, αναδείχθηκε επίσκοπος Ικονίου το έτος 344 μ.Χ. Υπήρξε άριστος επίσκοπος και μετείχε στη Β’ Οικουμενική Σύνοδο στην Κωνσταντινούπολη, όπου και διέπρεψε. Ο Αμφιλόχιος δεν είχε κύρος μόνο στη δική του Εκκλησία, αλλά το ηθικό κύρος του είχε επεκταθεί και σε άλλες περιοχές. Έτσι, παρενέβαινε και σε Εκκλησίες κοντινές, όπου διασφάλιζε την ειρήνη και ορθοτομούσε το λόγο της αληθείας. Διότι στο έργο του, είχε οδηγό τα θεόπνευστα λόγια του Αποστόλου Παύλου: «Σπούδασον σεαυτὸν δόκιμον παραστῆσαι τῷ Θεῷ, ἐργάτην ἀνεπαίσχυντον, ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς ἀληθείας». (Β’ προς Τιμόθεον, στ’ 15). Δηλαδή, λέει ο Απόστολος Παύλος, προσπάθησε να παραστήσεις τον εαυτό σου στο Θεό δοκιμασμένο και τέλειο εργάτη, που δεν τον ντροπιάζει το καλοφτιαγμένο έργο του, και διδάσκει ορθά το λόγο της αληθείας. Στην προς Αμφιλοχία επιστολή ο Μέγας Βασίλειος φανερώνει τη λαμπρή ηθική φυσιογνωμία του Αμφιλοχίου. Τον παρακαλεί να παραστεί στην τιμητική γιορτή υπέρ των μαρτύρων της Καισαρείας, για να αποβεί αυτή σεμνότερη, διότι ο λαός της Καισαρείας τον αγαπά, όσο κανένα άλλο επίσκοπο.

Ο Αμφιλόχιος συνέταξε αρκετούς λόγους για την Ορθοδοξία μας, και πέθανε ειρηνικά το έτος 394 μ.Χ.

Ἀπολυτίκιον (Κατέβασμα)
Ἦχος δ’. Ταχύ προκατάλαβε.

Σοφίας τὴν ἔλλαψιν ὡς καθαρὸς μυηθείς, δογμάτων ὀρθότητος φωτοειδὴς ἀστραπὰς ἐκλάμπεις τοῖς πέρασι· σὺ γὰρ τὴν ἐν Τριάδι ὁμοούσιον φύσιν ἐκήρυξας, ἀσυγχύτως καθελῶν τὰς αἱρέσεις. Διό σε, ἱεράρχα Ἀμφιλόχιε, Χριστὸς ἐδόξασε.

Κοντάκιον
Ἦχος β’. Τὰ ἄνω ζητῶν.
Ἡ θεία βροντή, ἡ σάλπιγξ ἡ τοῦ Πνεύματος, πιστῶν φυτουργέ, καὶ πέλεκυς τῶν αἱρέσεων, Ἱεράρχα, Ἀμφιλόχιε, τῆς Τριάδος θεράπον μέγιστε, σὺν Ἀγγέλοις πέλων ἀεί, πρεσβεύων μὴ παύσῃ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Κάθισμα
Ἦχος δ’. Ταχὺ προκατάλαβε.
Λαμπρύνεις τὰ πέρατα, ἐν τῇ σῇ μνήμῃ σοφέ, τὸ σῶμα ἐκβλύζει σου, τῶν ἰαμάτων πηγάς, Ἀμφιλόχιε ἔνδοξε· ὅθεν καὶ ἀσθενείας, ἀπαλλάττεις παντοίας, πίστει τούς προσιόντας, τῷ σεπτῷ σου τεμένει, καὶ νῦν πταισμάτων τὴν λύσιν, αἴτησαι πᾶσιν ἡμῖν.